

Mál nr. 225/2016**M og
váttryggingafélagið V vegna starfsábyrgðartryggingar bifreiðasala.****Meðábyrgð tjónþola vegna vanrækslu við að koma á kaskótryggingu vegna bifreiðakaupa.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 13.7.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 1.8.2016, ásamt skjáskoti úr tölvukerfi V og úrskurði í máli nr. 42/2011.

Málsatvik.

Í gögnum málsins liggur fyrir að fallist hefur verið á bótaskyldu V úr starfsábyrgðartryggingu bifreiðasala vegna tjóns sem M hafði orðið fyrir vegna bifreiðaviðskipta. M hafði keypt bifreið í maí 2013 og hafði verið samið um að bifreiðasali sá sem váttryggður var hjá V myndi annast það að koma á váttryggingarviðskiptum í tengslum við bifreiðakaupin, þ.e. að sjá til þess að bifreiðin yrði tryggð með lögmæltum váttryggingum sem og kaskótryggingu. Þegar bifreið M lenti í altjóni í janúar 2014 kom í ljós að hún var ekki kaskótryggð. Eins og áður segir féllst V á bótaskyldu vegna þeirrar gálausu háttsemi bifreiðasalans að hafa ekki gert ráðstafanir til að koma á þeim viðskiptum. Við uppgjör váttryggingabóta taldi V hins vegar að M bæri einnig ábyrgð á tjóninu með því að hafa ekki gætt þess sjálf að kaskótrygging væri í gildi.

M telur að hún eigi enga sök á tjóninu sjálf. M vísar til þess að hún hafi ekki fengið nokkrar tilkynningar frá V frá því að hún eignaðist bifreiðina um að hún væri ekki kaskótryggð. Afrit bréfa sem V hafi lagt fram hafi ekki orðið til fyrr en eftir tjónsatburðinn. Einnig vísar M til þess að vegna greiðsluþjónustuviðskipta sinna í banka hafi hún ekki haft yfirsýn yfir nákvæm váttryggingarviðskipti sín. Auk þess telur M útiloka að hún hafi getað ráðið það að fjárhæð iðgjalda að bifreið hennar væri ekki kaskótryggð.

V vísar til þess að félagið hafi sent váttryggingarskírteini til M vegna lögmæltra ökutækjatrýgginga eftir beiðni, dags. 31. maí 2013. Samhliða váttryggingarskírteini hafi farið bréf til M þar sem vakin var athygli á að bifreiðin væri ekki kaskótryggð. Færsla sé um að umrætt bréf hafi verið sent úr í tölvukerfi V en kerfið geymi ekki afrit af bréfinu sjálfu. Gildandi trygging hafi síðan verið endurnýjuð 1. júlí 2013 og upplýsingar um hana, ekki kaskótryggingu, hafi því á ný verið sendar til M. V telur því að M hafi mátt vera ljóst að bifreið hennar var ekki kaskótryggð og tómlæti hennar sé því hluti af tjóni því sem bifreiðasalinn olli og M beri því helmingshluta tjóns síns sjálf.

Álit.

Ekki er ágreiningur um bótaskyldu úr starfsábyrgðartryggingu bifreiðasala hjá V, heldur eingöngu hvort og þá hversu mikinn hluta tjónsins M þarf að bera sjálf vegna meðábyrgðar. Þegar háttsemi M er metin verður ekki annað séð en að hún hafi ekki þurft að gera miklar ráðstafanir til að staðreyna að bifreið hennar væri tryggð með kaskótryggingu. Í váttryggingarskírteini vegna lögmæltra ökutækjatrýgginga er ekki minnst á kaskótryggingu og ekki verður dregið í efa að M hafi fengið það bréf sem V kveðst hafa sent til að vekja athygli á því að kaskótrygging væri ekki fyrir hendi. Í ljósi þess hversu langur tími leið frá því að váttryggingarviðskipti komust á og að tjóni verður ekki hjá því komist að meta tómlæti M til sakar. Með hliðsjón af aðstæðum öllum telst hún bera ábyrgð á helmingi tjóns síns sjálf.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum úr starfsábyrgðartryggingu bifreiðasala hjá V.

Reykjavík, 6. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.
Ólafur L. Einarsson hdl. Jón Magnússon hrl.